

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 9. februar 2012
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh: Inge Birgitte Moberg
Sagsnr.: 2011-5002-0006
Dok.: 336712

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af våbenloven
(Civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe)

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 22. juni 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 538 af 26. maj 2010 og § 1 i lov nr. 413 af 9. maj 2011 foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 3*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) våbenbøger hos rederier,«

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

2. Efter § 4 b indsættes:

»§ 4 c. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan efter ansøgning meddele rederier generel tilladelse til at benytte civile, bevæbnede vagter om bord på lastskibe, der fører dansk flag.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser efter *stk. 1*, herunder om ansøgningens form og indhold, krav til våben- og ammunitionstyper og opbevaringen heraf, krav om føring mv. af en våbenbog, vagternes egnethed, rapportering i tilfælde af overfald eller angreb og tilladelsens gyldighedstid.«

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

3. I § 6 b, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »840 kr.«: », jf. dog stk. 7.«.

4. I § 6 b indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. For meddelelse af tilladelse efter denne lovs § 4 c, stk. 1, betales 5.000 kr.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Lovforslagets baggrund

2. Gældende ret

2.1. Våbenlovgivningen

2.2. Den nuværende tilladelsesordning

2.3. Søsikkerhedsloven og antipirateribekendtgørelsen

3. Retstilstanden i Norge

4. Vejledninger mv.

4.1. Best Management Practices for Protection against Somalia Based Piracy (BMP)

4.2. IMO's vejledning til rederier mv. for så vidt angår brugen af civile, bevæbnede vagter

4.3. Industriens retningslinjer for sejlads med bevæbnede vagter

4.4. Arbejdsgruppe III's vejledning til vagtvirksomheder, der udbyder bevæbnet vagtvirksomhed om bord på skibe

5. Lovforslagets udformning

5.1. Generelle tilladelser

5.2. Bemyndigelsesbestemmelse i våbenloven

5.2.1. Anvendelsesområde

5.2.2. Ansøgningsproceduren

5.2.3. Våben- og ammunitionstyper

5.2.4. Opbevaring af våben og ammunition

5.2.5. Våbenbog

5.2.6. Vagternes egnethed

5.2.7. Afrapportering ved angreb mv.

5.2.8. Tidsmæssig gyldighed

5.3. Hjemmel til kontrol af våbenbøger

5.4. Afgift

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Miljømæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at give rederier mulighed for efter ansøgning at få en generel våbentilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter om bord på danske lastskibe i områder, hvor der er risiko for pirateri og væbnede overfald på skibe.

Baggrunden for lovforslaget er, at den gældende tilladelsesordning i våbenloven har vist sig at være meget vanskelig at forene med det behov, som rederierne af hensyn til navnlig besætningens sikkerhed ofte har for meget hurtigt at få udstedt eller ændret en konkret våbentilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter.

En konkret tilladelse efter den gældende ordning indebærer, at rederiet kan benytte navngivne civile vagter, der medbringer specifikke våben, om bord på et bestemt skib, som skal sejle af en nærmere angivet sejlroute. Justitsministeriets udstedelse af en sådan tilladelse kræver desuden i almindelighed høring af flere såvel danske som udenlandske myndigheder.

Hverken indholdet af eller proceduren for denne ordning harmonerer imidlertid med rederiernes behov for f.eks. hurtigt at få ændret en allerede udstedt tilladelse, fordi en vagt skal skiftes ud, eller der er brug for at medtage yderligere vagter. Den gældende ordning tager endvidere f.eks. heller ikke højde for rederiernes behov for med helt ned til en dags varsel at få udstedt en tilladelse, fordi rederiet vil byde på en fragtordre, som nødvendiggør sejlads gennem et område, hvor der er risiko for pirateri.

Hertil kommer, at der i løbet af sommeren 2011 er sket en markant stigning i antallet af ansøgninger fra rederierne, og at det må forventes, at denne udvikling vil fortsætte også i tiden fremover. Dette taler også for at ændre ordningen.

Lovforslaget indebærer, at justitsministeren – eller den, ministeren bemyndiger hertil – efter ansøgning kan meddele et rederi en generel våbentilladelse til, at rederiet besidder egne eller vagtvirksomhedens våben mv. om bord på rederiets danske lastskibe med henblik på at bruge civile, bevæbnede vagter, når skibet befinder sig i områder, hvor der er risiko for pirateri og væbnede overfald på skibe. Tilladelsen vil i modsætning til den gældende ordning ikke længere knytte sig til en konkret sejlads, en bestemt vagtvirksomhed, en navngiven vagt og specifikke våben.

Herudover foreslås det, at meddelelse af en sådan generel våbentilladelse forudsætter, at rederiet overholder en række nærmere regler og vilkår, som vil blive fastsat i en ny bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe. Bekendtgørelsen vil skulle træde i kraft samtidig med dette lovforslag.

Lovforslaget har derfor også til formål at give justitsministeren hjemmel til administrativt at fastsætte sådanne nærmere regler. En række af de forhold, som vil blive reguleret nærmere i bekendtgørelsesform vedrører bl.a. krav til ansøgningens form og indhold, krav til våben- og ammunitionstyper og opbevaringen heraf, krav om føring mv. af en våbenbog, vagternes egnethed, rapportering i tilfælde af overfald eller angreb og tilladelsens gyldighedstid.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren – eller den, ministeren bemyndiger hertil – hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse skal have adgang til at kontrollere rederiets våbenbog.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag om indførelse af en afgift på 5.000 kr. for meddelelse af en generel våbentilladelse til rederiet.

1.1. Lovforslagets baggrund

Pirateri ud for Somalias kyst i Adenbugten, Somalibassinet og Det Indiske Ocean udgør fortsat et stort problem. Samtidig er der tale om et travlt befærdet farvand. Det anslås således, at omkring 24 danskflagede skibe befinder sig i det piratruede farvand hver dag, og en stor del af verdenshandlen transporteres gennem dette farvand. Den internationale og danske skibsfart har over de senere år oplevet en stigning i antallet af pirateriangreb og væbnede overfald mod de skibe, der sejler i farvandet ud for Afrikas Horn. Det anslås, at der i 2011 var over 225 angreb og angrebsforsøg, og over 25 skibe blev kapret.

Tidligere var piratangrebene koncentreret i Adenbugten, herunder den internationale transitkorridor, som patruljeres af de internationale flådestyrker. Det er imidlertid nu ikke blot i farvandet ud for Afrikas Horn, at der er risiko for piratangreb. I 2011 steg antallet af piratangreb også ud for Vestafrikas kyst, herunder ud for Nigeria og Benin, og området kan meget vel blive et nyt farligt brændpunkt for den internationale – og danske - skibsfart. Piraterne ud for Nigeria går typisk efter skibets last,

herunder olie og brændstof, ligesom der er set eksempler på, at skibets besætningsmedlemmer er blevet udsat for voldsomme røveriske overfald. Dette er modsat piraterne på den anden side af det afrikanske kontinent, som typisk kidnapper besætningen og kræver løsesummer.

På trods af skibsfartens egne sikkerhedsforanstaltninger, konvojer og eskortesejlds med militærbeskyttelse samt patruljering af militære beskyttelsesstyrker i området er der begrænset mulighed for at beskytte handelsskibene i så stort et geografisk område, og piraterne er bedre organiseret, bedre udstyret og tungere bevæbnet end tidligere. Det er således blevet almindelig praksis, at piraterne skyder mod skibene for at få besætningen til at overgive sig.

Denne udvikling i pirateriet har bl.a. afstedkommet et ønske fra rederierne om at kunne bruge civile, bevæbnede vagter om bord på danske handelsskibe, der sejler gennem Adenbugten og i det Indiske Ocean.

Efter Justitsministeriets tidligere praksis blev der kun meddelt tilladelse til våben med henblik på selvforsvar, hvis meget tungtvejende grunde talte herfor, eftersom forsvarsvåben også kan anvendes som angrebsvåben. Før marts 2011, hvor Justitsministeriet ændrede sin praksis, har ministeriet i overensstemmelse hermed kun i enkeltstående tilfælde, hvor der har været en ekstraordinær og konkret trussel mod det pågældende skib, meddelt tilladelse til våben til brug for beskyttelse mod piratangreb.

I lyset af den generelt forværrede situation i området besluttede Justitsministeriet imidlertid i marts 2011 – efter samråd med de øvrige involverede myndigheder og Danmarks Rederiforening – at anlægge en mere åben tilgang ved vurderingen af konkrete ansøgninger om brug af civile, bevæbnede vagter på danske handelsskibe, der sejler i området.

Rederierne har derfor siden foråret 2011 haft mulighed for efter ansøgning at få våbentilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter om bord på danske handelsskibe, hvis det på baggrund af den generelle trusselsvurdering for området må anses for påkrævet, og sagens oplysninger i øvrigt ikke taler imod.

Når Justitsministeriet imødekommer en ansøgning fra et rederi om tilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter, meddeles rederiet konkret tilladelse til, at et antal navngivne vagter om bord på et bestemt handelsskib under en nærmere angiven sejls i højrisikoområdet kan besidde,

bære og anvende bestemte våben med tilhørende ammunition med henblik på selvforsvar i tilfælde af overfald fra pirater.

Det er rederiernes erfaring, at brugen af civile, bevæbnede vagter som supplement til en række andre sikkerhedsforanstaltninger aktuelt giver en effektiv beskyttelse mod piratangreb, selvom det ikke er en langsigtet løsning på problemet. Ingen skibe med civile, bevæbnede vagter er således hidtil blevet kapret, idet piraterne har afbrudt angrebet, når der er skudt varselsskud fra skibene.

Baggrunden for lovforslaget er, at den gældende tilladelsesordning i våbenloven har vist sig at være meget vanskelig at forene med det behov, som rederierne af hensyn til navnlig besætningens sikkerhed ofte har for meget hurtigt at få udstedt eller ændret en konkret våbentilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter.

En konkret tilladelse efter den gældende ordning indebærer, at rederiet kan benytte navngivne civile vagter, der medbringer specifikke våben, om bord på et bestemt skib, som skal sejle af en nærmere angivet sejlroute. Justitsministeriets udstedelse af en sådan tilladelse kræver desuden i almindelighed høring af flere såvel danske som udenlandske myndigheder.

Hverken indholdet af eller proceduren for denne ordning harmonerer imidlertid med rederiernes behov for f.eks. hurtigt at få ændret en allerede udstedt tilladelse, fordi en vagt skal skiftes ud, eller der er brug for at medtage yderligere vagter. Den gældende ordning tager endvidere f.eks. heller ikke højde for rederiernes behov for med helt ned til en dags varsel at få udstedt en tilladelse, fordi rederiet vil byde på en fragtordre, som nødvendiggør sejlads gennem et område, hvor der er risiko for pirateri.

Hertil kommer, at der i løbet af sommeren 2011 er sket en markant stigning i antallet af ansøgninger fra rederierne, og at det må forventes, at denne udvikling vil fortsætte også i tiden fremover. Dette taler også for at ændre ordningen.

Justitsministeriet har derfor i samråd med de øvrige involverede myndigheder samt skibs- og sikkerhedsbranchen drøftet mulighederne for at ændre våbenlovgivningen for herved at skabe en ordning, som i højere grad lever op til rederiernes behov i forhold til at opnå tilladelser til at bruge civile, bevæbnede vagter om bord på danske lastskibe.

Dette lovforslag indeholder på den baggrund et forslag om at give rederier mulighed for efter ansøgning at få en generel våbentilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter om bord på danske lastskibe i områder, hvor der er risiko for pirateri og væbnede overfald på skibe.

Lovforslaget indeholder i pkt. 2 nedenfor en beskrivelse af gældende ret og den nuværende tilladelsesordning.

I Norge blev der i sommeren 2011 udstedt nye regler vedrørende civile, bevæbnede vagter, og disse regler er omtalt i lovforslagets pkt. 3. Det bemærkes, at den ordning, som foreslås med dette lovforslag, indeholder flere elementer, som svarer til elementer i den norske ordning.

Brugen af civile, bevæbnede vagter er et supplement til en række andre sikkerhedsforanstaltninger, som er beskrevet i pkt. 4, hvor også en række vejledninger om civile, bevæbnede vagter er omtalt.

For en nærmere gennemgang af lovforslagets udformning henvises til pkt. 5.

2. Gældende ret

2.1. Våbenlovgivningen

2.1.1. Ifølge våbenloven (lovbekendtgørelse nr. 704 af 22. juni 2009 om våben og eksplosivstoffer med senere ændringer) er det bl.a. forbudt at besidde, bære og anvende en række nærmere anførte våben, herunder skydevåben samt dele og ammunition hertil. Forbuddet gælder ikke, hvis man har fået tilladelse fra Justitsministeriet eller – efter ministeriets bemyndigelse – politiet, jf. lovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3. Kravet om våbentilladelse gælder bl.a. på skibe, som sejler under dansk flag.

Meddelelse af våbentilladelse forudsætter, at ansøgerens personlige forhold og hidtidigeandel ikke gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen. Hvis ansøgeren er en juridisk person kan tilladelse tilsvarende gives, hvis den eller de ansvarlige opfylder dette krav, jf. § 37 i våbenbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 997 af 19. oktober 2009 om våben og ammunition mv. med senere ændring).

Udstedelse af våbentilladelse til skydevåben og ammunition er dog i alle tilfælde betinget af, at ansøgeren kan godtgøre at have en legitim interesse

i våbenbesiddelsen. Efter Justitsministeriets tidligere praksis blev der kun meddelt tilladelse til våben med henblik på selvforsvar, hvis meget tungtvejende grunde talte herfor, eftersom forsvarsvåben også kan anvendes som angrebsvåben. Før marts 2011, hvor Justitsministeriet ændrede sin praksis for så vidt angår civile, bevæbnede vagter om bord på danske handelsskibe, har ministeriet således kun i enkeltstående tilfælde, hvor der har været en ekstraordinær og konkret trussel mod det pågældende skib, meddelt tilladelse til våben til brug for beskyttelse mod piratangreb.

Tilladelse gives som udgangspunkt alene til personer, som er 18 år eller ældre. Våbentilladelse til personer under 18 år gives kun, hvis ansøgeren enten er medlem af en skytte- eller jagtforening og er fyldt 16 år, eller hvis den pågældende har erhvervet jagttegn, jf. § 16 i våbencirkulæret (cirkulære nr. 8 af 26. januar 2000 om våben og ammunition mv. med senere ændringer).

For meddelelse af våbentilladelse til skydevåben, der kategoriseres som særligt farlige (bl.a. pistoler, halvautomatiske rifler og visse glatløbede haglgeværer), gælder særlige regler, jf. våbencirkulærets §§ 19 og 20. Der kan kun gives tilladelse til sådanne våben under ganske særlige omstændigheder og da kun, hvis ansøgeren er fyldt 20 år og er kendt som en absolut pålidelig person. Medlemmer af skytteforeninger, som ønsker tilladelse til pistoler, skal endvidere i mindst 2 år have været aktivt skydende medlem af en skytteforening.

Efter våbenlovens § 6 b, stk. 1, 1. pkt. betales en afgift på 840 kr. for indgivelse af ansøgning om våbentilladelse. Afgiften nedsættes til det halve, hvis ansøgeren i forvejen har en våbentilladelse, for hvilken der er betalt fuld afgift, jf. § 6 b, stk. 2.

2.1.2. For så vidt angår opbevaring af våben og ammunition m.v. fremgår det af våbenlovens § 3, stk. 2, at justitsministeren kan fastsætte de bestemmelser herom, som er påkrævet af hensyn til sikkerheden.

Justitsministeren har med hjemmel i bl.a. denne bestemmelse i § 21, stk. 1, i våbenbekendtgørelsen fastsat, at våben og ammunition mv. skal opbevares forsvarligt og på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende. Herudover indeholder bekendtgørelsens § 21, stk. 2-4, nærmere krav til opbevaring af skydevåben og ammunition hertil i sikringsskabe.

Det fremgår samtidig af våbenbekendtgørelsens § 22, at kravet om opbevaring i sikringsskab ikke finder anvendelse på midlertidig opbevaring af skydevåben i forbindelse med jagt, skydekongurrence eller andet anerkendelsesværdigt formål. Midlertidig opbevaring af skydevåben må kun finde sted, fra dagen før til dagen efter formålet er opfyldt. Skydevåben skal være under konstant tilsyn eller opbevares forsvarligt i et sikkert, aflåst gemme eller fastlåst til mur eller lignende og på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende. Ammunition til skydevåben skal opbevares for sig i et aflåst gemme.

2.1.3. Det fremgår endvidere af våbenlovens § 7 a, stk. 1, at justitsministeren efter forhandling med udenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod transport af våben, ammunition mv. mellem andre lande end Danmark, når der er tale om nærmere bestemte modtagerlande.

Justitsministeren har med hjemmel i bl.a. denne bestemmelse udstedt våbentransportbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 862 af 20. juli 2011 om transport af våben mv. mellem andre lande end Danmark), der forbyder transport af våben mv. til en række nærmere bestemte lande, der typisk vil være underlagt en FN-, OSCE- eller EU-embargo.

Efter våbenlovens § 7 a, stk. 2, er det forbudt at erhverve, sælge, levere, transportere eller på anden måde overføre våben, ammunition m.v. fra ét land til et andet, hvis der ikke fra de kompetente myndigheder i afsender- og modtagerlandet og eventuelle transitlande foreligger de efter lovgivningen i vedkommende lande nødvendige tilladelser til henholdsvis udførsel, indførsel og transit, eller hvis våbnene ikke er mærket i overensstemmelse med lovgivningen i vedkommende lande. Forbuddet mod at erhverve, sælge, levere, transportere eller på anden måde overføre umærkede våben m.v. omfatter ikke midlertidig indførsel, herunder transit.

2.2. Den nuværende tilladelsesordning

Den nuværende ordning indebærer, at det enkelte rederi ansøger Justitsministeriet om konkret, individuel tilladelse til at benytte navnegivne civile vagter, der medbringer specifikke våben, om bord på et bestemt skib, som skal sejle af en nærmere angivet sejlroute.

For at fremskynde sagsbehandlingen mest muligt har Justitsministeriet i samarbejde med Søfartsstyrelsen udarbejdet en tjekliste til rederierne, der opregner de oplysninger og dokumenter, som bør ledsage en ansøgning om

tilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter om bord på danske handelsskibe. Tjeklisten, der løbende opdateres, er offentliggjort på Justitsministeriets hjemmeside.

Rederiet skal bl.a. fremsende følgende oplysninger:

- Oplysninger til identifikation af rederiet og skibet.
- Oplysninger om vagterne, herunder kopi af datasiden (billedsiden) i de pågældende personers pas, straffeattester af nyere dato, oplysning om vagternes uddannelse og erfaring i betjening af våben samt kopi af vagternes eventuelle gyldige våbentilladelser.
- Oplysninger om våben og ammunition, herunder antal, type, mærke, model, kaliber samt fabrikations- eller identifikationsnummer, samt oplysninger om skibets faciliteter til opbevaring af våben mv.
- Oplysninger om sejlroute, herunder formålet med rejsen, i hvilket tidsrum skibet forventes at passere et højrisikoområde, og om der er mulighed for at deltage i en konvoj eller opnå eskorte.
- Oplysning om, hvorvidt der er særlig grund til, at skibet skulle være specielt udsat for piratoverfald samt nærmere om trufne anti-pirateriforanstaltninger.

Når Justitsministeriet modtager en ansøgning fra et rederi, anmoder ministeriet straks Forsvarskommandoen og Søfartsstyrelsen om udtalelser til brug for sagens afgørelse.

Forsvarskommandoen udtaler sig om den generelle risiko, der forudses forbundet med sejlads i det pågældende område, og om muligheden for at indgå i en konvoj eller eskortesejlads med militærbeskyttelse.

Søfartsstyrelsen udtaler sig om ansøgningen ud fra en samlet vurdering, herunder bl.a. i lyset af risikoen på ruten, skibets størrelse, fart, last og fri-bord, procedurer og forholdsregler, der er truffet til forebyggelse af pirateri, samt styrelsens generelle anbefalinger. I medfør af bekendtgørelse nr. 1084 af 23. november 2011 om teknisk forskrift om forholdsregler til forebyggelse af pirateri og væbnede overfald på danske skibe (antipirateribekendtgørelsen) skal danske handelsskibe og rederier have procedurer for sejlads i områder, hvor der er risiko for pirateri og væbnede overfald mod skibe.

Disse procedurer skal bl.a. indeholde bestemmelser om risikovurdering, opdatering om situationen, foranstaltninger til beskyttelse af skibet og dets besætning, radarovervågning, udkig og hvorledes besætningen skal forholde sig ved overfald, kapring eller forsøg herpå. Bekendtgørelsen omhandler endvidere særlige foranstaltninger ved sejlads i højrisikoområdet, hvor procedurerne i relevant omfang udarbejdes under hensyntagen til Best Management Practices for Protection against Somalia Based Piracy (BMP), jf. nærmere under pkt. 4.1. Endvidere skal danske skibe registrere sig hos MSCHOA (The Maritime Security Centre – Horn of Africa) og rapportere til UKMTO som anbefalet i BMP (The UK Maritime Trade Operations).

Justitsministeriet iværksætter samtidig parallelt hermed en undersøgelse af, om de pågældende vagter opfylder de krav, der stilles til opnåelse af en våbentilladelse (vandelsgodkendelse). Undersøgelsen skal sikre, at der ikke foreligger forhold – strafbare forhold, manglende erfaring i håndtering af skydevåben eller lignende – som taler imod, at der meddeles våbentilladelse. De krav, som stilles, er de samme, uanset om der er tale om danske eller udenlandske vagter.

Hvis vagterne er bosat her i landet, foretages undersøgelsen af Rigspolitiet. Hvis der er tale om udenlandske vagter, vil det typisk være nødvendigt at søge at indhente de relevante oplysninger fra udenlandske myndigheder.

For så vidt angår krav til opbevaring af våbnene om bord på skibet fremgår det af den meddelte tilladelse, at de pågældende våben og den tilhørende ammunition skal opbevares forsvarligt og utilgængeligt for uvedkommende.

Det er som udgangspunkt alene halvautomatiske rifler og enkeltskudsvåben, der søges om tilladelse til at anvende til bevæbnet vagtvirksomhed om bord på danske skibe.

Når Justitsministeriet imødekommer en ansøgning fra et rederi om tilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter, meddeles rederiet konkret tilladelse til, at et antal navngivne vagter om bord på et bestemt skib under en nærmere angiven sejlads i højrisikoområdet kan besidde, bære og anvende bestemte våben med tilhørende ammunition med henblik på selvforsvar i tilfælde af overfald fra pirater.

Justitsministeriet henstiller i hver enkelt tilladelse til, at rederiet, før der sejles i risikoområder, nøje overvejer den risiko, der er forbundet hermed, og træffer de foranstaltninger, der skal til for at sikre besætningen og skibet. Herudover bemærker Justitsministeriet i tilladelsen, at den alene vedrører vagternes besiddelse mv. af våbnene om bord på skibet, og at der derfor kan være behov for at indhente yderligere tilladelser fra myndigheder i andre relevante lande, herunder eksempelvis det land, hvor våbnene bringes i land. Hvis ikke alle fornødne tilladelser fra de involverede lande foreligger, kan det efter omstændighederne udgøre en overtrædelse af våbenlovens § 7 a, stk. 2.

Tilladelsens tidsmæssige gyldighed er sammenfaldende med det tidsestimat, som rederiet har oplyst for at tilbagelægge den angivne sejlroute, og tilladelsen bortfalder således, når denne tidsfrist udløber, uagtet om skibet er nået frem til destinationen. Rederiet kan i disse tilfælde søge om en forlængelse af tilladelsens gyldighed. Der er endvidere ofte behov for at ændre allerede meddelte tilladelser, hvis eksempelvis handelsskibet må ændre sejlroute på grund af vejrforhold, eller hvis en vagt bliver ramt af sygdom eller lignende.

Justitsministeriet sender en kopi af rederiets tilladelse til den politikreds, hvor rederiet er etableret, med henblik på opkrævning af den afgift, der ifølge våbenlovens § 6 b, skal betales for meddelelse af en våbentilladelse. Afgiften i loven er 840 kr. for den første tilladelse. Afgiften nedsættes til det halve, hvis ansøgeren i forvejen har en våbentilladelse. I praksis meddeler Justitsministeriet ofte tilladelse til flere våben i én tilladelse, hvilket betyder, at rederiet betaler en afgift for hvert enkelt våben, der er angivet i tilladelsen.

2.3. Søsikkerhedsloven og antipirateribekendtgørelsen

Med hjemmel i § 6, § 17, stk. 6, § 22 og § 32, i lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2010, og efter bemyndigelse har Søfartsstyrelsens udstedt bekendtgørelse nr. 1084 af 23. november 2011 om teknisk forskrift om forholdsregler til forebyggelse af pirateri og væbnede overfald på danske skibe (antipirateribekendtgørelsen). Efter bekendtgørelsen skal handelsskibe have procedurer og forholdsregler til forebyggelse af pirateri, hvis de sejler i områder, hvor der er risiko for pirateri.

3. Retstilstanden i Norge

I Norge har myndighederne i sommeren 2011 udstedt nye regler, som har til formål at regulere udvælgelsen og brugen af civile, bevæbnede vagter.

Med hjemmel i våbenloven og skibssikkerhedsloven har de norske myndigheder udstedt henholdsvis en ændring af våbenforskriften og sikkerhedsforskriften vedrørende sikkerhed og terrorberedskab om bord på skibe.

I våbenforskriften er indsat en ny bestemmelse (§ 23 a), hvoraf det fremgår, at politiet for at beskytte norske indregistrerede skibe – efter ansøgning fra et rederi – kan meddele rederiet en generel tilladelse til midlertidigt at besidde skydevåben om bord på rederiets norske skibe på vegne af den ansatte vagtvirksomhed.

De norske myndigheder har om baggrunden for den nye regel i våbenforskriften oplyst, at den eksisterende ansøgnings- og tilladelses-procedure er blevet vurderet som værende uhensigtsmæssig og svær at tilpasse forholdene omkring bevæbnede vagter på norske skibe, ligesom tidsperspektivet vanskeliggør en individuel behandling af hver enkelt ansøgning.

Den generelle tilladelse er tidsbegrænset og kan maksimalt meddeles med en gyldighed på seks måneder, hvorefter rederiet igen skal indgive en ny ansøgning.

En ansøgning kan indgives uafhængigt af, om rederiet har indgået en endelig aftale med en bestemt vagtvirksomhed. Rederiets ansøgning skal indeholde følgende oplysninger:

- Navn og adresse på rederiet samt navn og adresse på den person, der har fuldmagt til at indgive ansøgningen.
- Formålet med ansøgningen.
- Eventuel ansøgning om dispensation til at medtage forbudte skydevåben
- Tidligere våbentilladelser, der er meddelt ansøgeren, og hvem der har meddelt disse.
- Erklæring om, at skibene har særligt godkendte våbenskabe om bord, eller at et sådant vil blive skaffet, inden vagterne går ombord.

Tilladelsen er generel og knytter sig således ikke til et enkelt skydevåben, som det ellers er tilfældet efter den norske våbenlovgivning. Herudover er tilladelsen ikke knyttet op på en bestemt vagtvirksomhed (eller en navngiven vagt) eller en konkret sejlads. Tilladelsen gælder imidlertid kun for sejlads i et nærmere bestemt geografisk område. Dette område er afgrænset ved, at der skal være tale om sejlads i, til eller fra et område med et bestemt beredskabsniveau, ligesom sejladsen skal finde sted syd for breddeparallelle 30 grader nord. Endvidere vil tilladelsen være begrænset til kun at finde anvendelse i de situationer, hvor våben er taget om bord med henblik på beskyttelse mod terrorhandlinger og pirateri.

Rederiet skal endvidere – selv om det har ansøgt politiet om en generel våbentilladelse – særskilt søge politiet om dispensation til at medtage visse skydevåben, som det ellers vil være forbudt at besidde. Det drejer sig om følgende særligt farlige skydevåben:

- fuldautomatiske skydevåben med en kaliber, hvor kuglens diameter ikke overstiger 7,62 mm,
- fuldautomatiske skydevåben, der benytter patronstørrelse 9 x 19 mm, eller
- enkeltskuds-, repeter- eller halvautomatiske skydevåben med en kaliber, hvor kuglens diameter ikke er større end 12,7 mm.

Våbenforskriftens § 23 a suppleres af en række nye regler i sikkerhedsforskriften. Det fremgår således nu af sikkerhedsforskriftens § 17, stk. 1, 1. pkt., at når det er nødvendigt for at forhindre eller beskytte mod terrorhandlinger og piratvirksomhed, kan skibsføreren inden for rammerne af folkeretten beslutte at tage magtmidler i brug. Magtmidlerne kan kun anvendes mod en trussel, som er direkte, umiddelbar, betydelig og på anden måde uundgåelig. Brug af magtmidler skal endvidere, så længe det er muligt, undgås, og hvor det er nødvendigt, skal magtmidlerne stå i et rimeligt forhold til truslens omfang og forholdene i øvrigt, jf. sikkerhedsforskriftens § 17, stk. 2.

Herudover fremgår det af sikkerhedsforskriftens § 18, stk. 1, at hvis skibet har været udsat for et angreb, og der fra skibets side har været taget magtmidler i brug, skal hændelsen rapporteres til Søfartsdirektoratet inden 72 timer. Rapporten skal beskrive hændelsen, angive de involverede og brugen af magtmidler, herunder skydevåben. Hvis forholdene tillader det, bør situationen endvidere så længe, som det er muligt, dokumenteres ved hjælp af lyd- og billedoptagelser. Hvis der er grund til at tro, at brugen af

magtmidler har medført personskade eller død, skal der gives meddelelse herom til Kripos (den norske nationale enhed til bekæmpelse af organiseret og anden alvorlig kriminalitet) med det samme, jf. sikkerhedsforskriftens § 18, stk. 2.

Efter sikkerhedsforskriftens § 20, stk. 1, kan der endvidere for at forhindre eller beskytte fartøjet mod terrorhandlinger og piratvirksomhed efter en risikovurdering og efter konsultation med skibsføreren tages bevæbnede vagthold i brug. Før de bevæbnede vagter tages om bord, skal rederiet indsende nærmere dokumentation til Søfartsdirektoratets orientering, jf. sikkerhedsforskriftens § 20, stk. 2.

Dokumentationen vil bl.a. skulle bestå i en begrundelse for, hvorfor der er et behov for civile, bevæbnede vagter, og hvorfor industriens retningsgivende præventive tiltag ikke anses for at være tilstrækkelige. Dette forudsætter, at rederiet har foretaget en risikovurdering, der viser, at foranstaltningerne truffet i overensstemmelse med BMP'en (Best Management Practices for Protection against Somalia Based Piracy) ikke sikrer skibet i fornødent omfang. Formålet med vurderingen er at sikre, at civile, bevæbnede vagter supplerer og ikke erstatter tiltag efter f.eks. BMP'en, og at bevæbnede vagter ikke benyttes, hvor det er unødvendigt.

Endvidere skal dokumentationen som minimum indeholde en vurdering fra rederiets side af vagtvirksomheden og vagternes egnethed, herunder vagtvirksomhedens egen dokumentation for:

- Tilfredsstillende procedurer for rekruttering og træning af personel. Med tilfredsstillende menes ifølge de norske myndigheder, at procedurerne skal være udarbejdet, og at der objektivt set skal være tale om en minimumsstandard i henhold til IMO's retningslinjer¹. Det vil i den forbindelse efter de norske myndigheders opfattelse endvidere være naturligt at evaluere erfaring og ekspertise hos nøglemedarbejdere i vagtvirksomheden, herunder rekrutteringsmedarbejdere. For så vidt angår tilfredsstillende træning af personel finder de norske myndigheder, at træning af besætning må anses for omfattet med henblik på at minimere risikoen for skade ved et piratangreb.
- Tilfredsstillende procedurer for anskaffelse, brug, vedligehold, opbevaring og transport af det udstyr, herunder skydevåben og

¹ IMO (International Maritime Organization) er FN's Internationale Søfartsorganisation.

ammunition, som er relevant for den aktuelle opgave. Med tilfredsstillende menes ifølge de norske myndigheder, at vagtvirksomheden har procedurer for transport af skydevåben til havnen, indhentelse af de fornødne tilladelser fra havnestaten osv. Ved vurderingen af procedurerne skal der tages hensyn til IMO's retningslinjer. Kravet om procedurer gælder tillige for vagtvirksomhedens indkøb og brug af skydevåben, som skal svare til den type skydevåben, som rederiet er meddelt våbentilladelse til.

- Vagterne er tilstrækkeligt kvalificeret og oplært. Dette krav går ifølge de norske myndigheder nærmere på vagternes erfaring med håndtering af skydevåben, herunder de skydevåben, som rederiet har tilladelse eller dispensation til. Vagter vil typisk have erfaring fra f.eks. forsvaret eller specialpolitistyrker. Det bemærkes i den forbindelse i de norske regler, at ikke alle vagtvirksomheder nødvendigvis har erfaring med maritim vagtvirksomhed.
- Vagterne kan dokumentere, at de er fyldt 18 år, at de kan identificere sig og fremlægge en straffeattest af nyere dato. Hvis en straffeattest ikke kan fremskaffes, bør en anden lignende bekræftelse eller reference indhentes. De norske myndigheder henviser i den forbindelse også til IMO's retningslinjer.

Kravet om fremsendelse af den ovenstående dokumentation har ifølge de norske myndigheder til formål at sikre en vis minimumsinformation ved eventuel fremtidig efterforskning, samtidig med at rederierne tvinges til at foretage en kvalitetsvurdering af vagtvirksomhederne.

Det fremgår i den forbindelse også af sikkerhedsforskriftens § 20, stk. 3, at ved udvælgelsen og brug af vagtvirksomheder, skal det enkelte rederi tage hensyn til de retningslinjer, som IMO har udarbejdet.

Det fremgår endvidere af sikkerhedsforskriftens § 22, at rederiet skal etablere procedurer for brug af bevæbnede vagter samt brug og forsvarlig opbevaring af våben. Procedurene er ikke genstand for myndighedsgodkendelse.

For så vidt angår opbevaring af skydevåben fremgår det af sikkerhedsforskriftens § 23, stk. 1, at reglerne i våbenforskriften skal følges, hvilket indebærer, at opbevaring skal ske i godkendt våbenskab. Endvidere skal rederiet eller skibsføreren føre en fortegnelse over skydevåben og

ammunition, som tages om bord på skibet og fra borde, og umiddelbart rapportere dette til Søfartsdirektoratet og forklare eventuelle afvigelser i mængderne, jf. sikkerhedsforskriftens § 23, stk. 2.

4. Vejledninger mv.

4.1. Best Management Practices for Protection against Somalia Based Piracy (BMP)

Best Management Practices for Protection against Somalia Based Piracy (BMP) er udarbejdet af den internationale skibsfartsindustri i samarbejde med bl.a. de internationale flådestyrker. BMP'en retter sig specifikt til skibe, som befinder sig i farvandene ud for Somalia.

BMP'en indeholder anbefalinger til skibene om, hvordan piratoverfald forebygges, og vedrører ikke som sådan civile, bevæbnede vagter. Det fremgår af BMP'en, at brugen af civile, bevæbnede vagter er et valg for rederier efter en risikovurdering af sejladsen, og såfremt dette er muligt i henhold til flagstatens lovgivning.

Alle skibe anbefales at registrere og rapportere deres sejlads gennem Adenbugten og Det Indiske Ocean til internationale kontaktpunkter (The Maritime Security Centre – Horn of Africa (MSCHOA) og The UK Maritime Trade Operations (UKMTO)) for at sikre, at flådestyrkerne har overblik over de skibe, som sejler i området, og derigennem kan koordinere indsatsen.

De øvrige tiltag afhænger af en risikovurdering for det individuelle skib, hvori indgår en række forhold. Skibene er meget forskellige, og den risiko de er udsat for afhænger derfor af det individuelle skibs karakteristika (f.eks. om det sejler hurtigt eller langsomt, og om det har høj eller lav fribord). Derfor er de forebyggelsesforanstaltninger, der skal træffes, også forskellige. BMP'en foreskriver bl.a. etablering af fysiske barrierer i form af pigtråd, ekstra udkig, vandforanstaltninger, alarmer, TV-overvågning og sikker opbevaring af redskaber mv. Forholdsreglerne i BMP har til formål at gøre det vanskeligere for piraterne at overfalde skibene.

4.2. IMO's vejledning til rederier mv. for så vidt angår brugen af civile, bevæbnede vagter

FN's internationale søfartsorganisation (IMO) har udarbejdet en række vejledninger om forebyggelse af pirateri. IMO har endvidere udsendt en vejledning med det formål at bistå redere, operatører og skibsfører, der overvejer at bruge civile, bevæbnede vagter. Vejledningen opregner en række forhold, som redere, operatører og skibsførere bør være opmærksomme på i forbindelse med valget af vagtvirksomhed og vagter.

Det fremhæves bl.a. i vejledningen, at beslutningen om at anvende civile, bevæbnede vagter først bør ske efter en dybdegående risikoanalyse og efter, at alle andre beskyttelsesforanstaltninger er truffet, herunder anvendelsen af BMP.

Ved valg af vagtvirksomhed skal rederierne ifølge vejledningen være opmærksomme på en række forhold hos virksomheden, herunder maritimerfaring, forståelse for piraterisituationen og militæroperationer i området, kendskab til BMP, våbenhåndtering og forståelse for flagstater, havnestater og kyststaters betingelser for transport og brug af våben.

Vagtvirksomheden bør have procedurer for at bestemme vagternes egnethed og kunne dokumentere bl.a. kontrol af straffeattest, curriculum vitae, relevant erfaring og certificering med brug af våben samt træning med henblik på at sikre, at vagterne har fornøden viden og relevante færdigheder.

Det er ifølge vejledningen endvidere afgørende, at vagtvirksomheden og rederiet overvejer, hvor stort et vagthold, der skal med om bord på skibet, henset til trusselvurderingen, sejladsens varighed, vagternes opgaver, skibets størrelse og type samt skibets sikkerhedscertifikat. Herudover er det vigtigt at overveje sammensætningen af vagtholdet, så holdet til sammen deler kompetencer inden for bl.a. skibssårbarhed, risikoanalyse, sikkerhedsforanstaltninger og lægehjælp.

Ifølge vejledningen skal det overvejes, hvilke skydevåben vagterne skal medbringe for på afstand at give et præcist og graderet niveau af afskrækkelse i tilfælde af piratangreb. Valget af skydevåben skal samtidig ske under iagttagelse af flagstatens lovgivning. Vagtvirksomheden skal i den forbindelse have procedurer for håndtering og opbevaring af våben mv. under transport til og fra skibet og under sejladsen, herunder sikre

overholdelse af flagstaten, havnestaten og kyststatens lovgivning. Vagtvirksomheden skal endvidere have procedurer for at føre en fuldstændig opgørelse over våben mv., der er om bord på skibet.

Det fremgår endvidere af vejledningen, at skibsføreren skal føre en detaljeret log over ethvert tilfælde, hvor et skydevåben er blevet affyret.

4.3. Industriens retningslinjer for sejlads med bevæbnede vagter

Danmarks Rederiforening, Rederiforeningen af 2010, Søfartens Ledere, Maskinmestrenes Forening, CO Søfart, 3F og SikkerhedsBranchen har i et samarbejde udarbejdet en række retningslinjer for sejlads med civile, bevæbnede vagter, som er blevet offentliggjort den 25. januar 2012.

Det fremgår af retningslinjerne, at de skal læses sammen med de til enhver tid gældende udgaver af Søfartsstyrelsens tekniske forskrift om forholdsregler til forebyggelse af pirateri og væbnede overfald på danske skibe, Best Management Practices (BMP) og IMO's vejledninger vedrørende civile, bevæbnede vagter mv.

Inden danske rederier tager civile, bevæbnede vagter om bord til beskyttelse mod piratoverfald, er der ifølge retningslinjerne en række forhold, der skal være i orden. Rederiet skal således have foretaget en risikovurdering, bl.a. med udgangspunkt i BMP og IMO's vejledning til redere, operatører og skibsførere om brugen af civile, bevæbnede vagter i højrisikoområdet. Herudover skal rederiet på baggrund af denne risikovurdering sikre implementering af relevante sikkerhedsforanstaltninger, som f.eks. nævnt i BMP'en. Hvis rederiet på baggrund af risikovurderingen vælger beskyttelse af civile, bevæbnede vagter, fremgår det endvidere eksplicit af retningslinjerne, at dette er et supplement til øvrige implementerede sikkerhedsforanstaltninger.

Retningslinjerne fastslår endvidere, at rederiet bl.a. skal sikre sig, at det er fuldt opdateret på den aktuelle situation og trusselsbilledet i området, hvor der skal sejles, og at rederiet har planer for og ressourcer til at håndtere en kritisk situation i form af et piratangreb eller en reel kapring.

For så vidt angår valget af vagtvirksomhed fremgår det af retningslinjerne, at rederiet skal sikre sig, at vagtvirksomheden er kvalificeret til at løse opgaven. En kvalificeret vagtvirksomhed bør bl.a. have fastsat krav til

uddannelsen af vagterne, herunder våbentræning og sikker våbenhåndtering, samt jævnlig kontrol med vagternes straffeattest.

Vagtvirksomheden og vagterne skal endvidere være godkendt, herunder have den fornødne tilladelse til våben, i henhold til national lovgivning, og der skal føres et våbenregister hos vagtvirksomheden, som er tilgængeligt for rederiet og myndighederne.

Størrelsen på vagtholdet skal sikre, at der er et tilstrækkeligt antal vagter til effektiv og kontinuerlig vagt, og det skal være baseret på en risikovurdering. Under hensyntagen til det aktuelle trusselsbillede er dette for nuværende ifølge retningslinjerne typisk fire vagter, men der kan på baggrund af risikovurderingen være særlige forhold, herunder i relation til skibets størrelse, som berettiger vagthold med færre eller flere vagter.

Ifølge retningslinjerne skal rederiet og skibsføreren sikre forsvarlig opbevaring af de våben, som rederen eller vagtvirksomheden tager med om bord med henblik på skibets forsvar mod piratangreb. Ved opbevaring og adgang til våbnene skal det sikres, at de kun tages frem efter skibsførerens tilladelse i farvand, hvor der er en pirattrussel, samt at de kun udleveres til de vagter, som der er indgået kontrakt med. Rederiet skal have procedurer for registrering af, hvornår våbnene tages frem og udleveres, samt hvornår de er inddraget igen.

Vagterne må udelukkende anvende deres våben som led i selvforsvar eller forsvar af andre mod en umiddelbar trussel mod liv, førlighed eller skib. Ved enhver brug af våben til afværgelse af piratangreb skal der ifølge retningslinjerne sikres fornøden dokumentation af hændelsesforløbet.

Det skal endvidere sikres, at brug af vagter og våben sker i overensstemmelse med flagstatens gældende regler, og at transport og opbevaring af våbnene sker under hensyntagen til relevante kyst- og havnestaters regler.

Det fremgår endelig af retningslinjerne, at parterne bag dem efter bedste evne vil overvåge, at rederier, søfarende og vagtvirksomheder lever op til retningslinjerne, og parterne vil holde hinanden løbende orienteret herom.

4.4. Arbejdsgruppe III's vejledning til vagtvirksomheder, der udbyder bevæbnet vagtvirksomhed om bord på skibe

På anmodning af FN's Sikkerhedsråd blev der i 2009 oprettet en international kontaktgruppe for pirateri ud for Somalias kyst (Contact Group on Piracy off the Coast of Somalia, CGPCS). Kontaktgruppen varetager koordineringen af det internationale samfunds indsats mod pirateri ud for Somalias kyst. Der er under kontaktgruppen nedsat fem arbejdsgrupper (Arbejdsgruppe I-V), der bl.a. drøfter de operationelle og juridiske aspekter af pirateribekæmpelse.

Arbejdsgruppe III fokuserer på samarbejdet med industrien og industriens selvbeskyttelse. Gruppen arbejder aktuelt på en vejledning til vagtvirksomheder, der udbyder bevæbnet vagtvirksomhed om bord på skibe i transit i højrisikoområdet ud for Afrikas østkyst.

Formålet med denne vejledning er at hjælpe vagtvirksomhederne til at demonstrere over for skibsredere, at de er pålidelige og professionelle udbydere af maritim sikkerhed i et hastigt ekspanderende marked, hvor kompetenceniveauet er ujævnt.

Vejledningen skal fungere som en guide for indholdet og arten af de dokumenterede procedurer, som vagtvirksomhederne skal have på plads, så skibsrederne kan foretage en kvalificeret vurdering i forbindelse med valget af vagtvirksomhed. Vagtvirksomhederne skal bl.a. have dokumentation og procedurer for udvælgelsen og vurderingen af vagter, træning af vagter, håndtering af våben mv.

Vejledningen er i overensstemmelse med IMO's vejledning til rederier mv. for så vidt angår brugen af civile, bevæbnede vagter, jf. pkt. 4.2.

Vejledningen udspringer bl.a. af det internationale adfærdskodeks for private vagtvirksomheder (The International Code of Conduct for Private Security Service Providers (ICoC)), der sigter mod at klarlægge de internationale standarder for den private sikkerhedsindustri, der opererer på landjorden.

5. Lovforslagets udformning

5.1. Generelle tilladelser

Som det bl.a. fremgår af IMO's vejledning til rederierne og industriens retningslinjer, jf. pkt. 4 ovenfor, er det af afgørende betydning, at rederierne, før der sejles i områder med risiko for pirateri og væbnede overfald, nøje overvejer den risiko, der er forbundet hermed, og træffer de foranstaltninger, som skal til for at sikre besætningen, lasten og skibet.

Det er rederiernes erfaring, at brugen af civile, bevæbnede vagter som supplement til en række andre sikkerhedsforanstaltninger aktuelt giver en effektiv beskyttelse mod piratangreb, selvom brugen heraf ikke er en langsigtet løsning på problemet.

Det fremgår imidlertid også af bl.a. industriens retningslinjer, at civile, bevæbnede vagter ikke må udgøre det eneste sikkerhedsmæssige tiltag, som et rederi iværksætter, forud for en sejlads i et område, hvor der er risiko for pirateri og væbnede overfald. Det er således industriens opfattelse, at civile, bevæbnede vagter er at betragte som et supplement til øvrige sikkerhedsforanstaltninger, og de skal alene anvendes, hvor det er nødvendigt. Justitsministeriet deler denne opfattelse.

Justitsministeriet har siden marts 2011, hvor ministeriet – efter samråd med de øvrige involverede myndigheder og Danmarks Rederiforening – besluttede at anlægge en mere åben tilgang ved vurderingen af konkrete ansøgninger om brug af civile, bevæbnede vagter på danske handelsskibe, behandlet et meget stort antal ansøgninger fra rederierne.

Baggrunden for lovforslaget er, at den gældende tilladelsesordning i våbenloven imidlertid har vist sig at være meget vanskelig at forene med det behov, som rederierne af hensyn til navnlig besætningens sikkerhed ofte har for meget hurtigt at få udstedt eller ændret en konkret våbentilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter.

En konkret tilladelse efter den gældende ordning indebærer, at rederiet kan benytte navngivne civile vagter, der medbringer specifikke våben, om bord på et bestemt skib, som skal sejle af en nærmere angivet sejlroute. Justitsministeriets udstedelse af en sådan tilladelse kræver desuden i almindelighed høring af flere såvel danske som udenlandske myndigheder.

Hverken indholdet af eller proceduren for denne ordning harmonerer imidlertid med rederiernes behov for f.eks. hurtigt at få ændret en allerede udstedt tilladelse, fordi en vagt skal skiftes ud, eller der er brug for at medtage yderligere vagter. Den gældende ordning tager endvidere f.eks. heller ikke højde for rederiernes behov for med helt ned til en dags varsel at få udstedt en tilladelse, fordi rederiet vil byde på en fragtordre, som nødvendiggør sejlads gennem et område, hvor der er risiko for pirateri.

Hertil kommer, at der i løbet af sommeren 2011 er sket en markant stigning i antallet af ansøgninger fra rederierne, og at det må forventes, at denne udvikling vil fortsætte også i tiden fremover. Dette taler også for at ændre ordningen.

På den baggrund foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i våbenloven (som § 4 c, stk. 1), hvorefter justitsministeren – eller den, ministeren bemyndiger hertil – kan meddele rederier generel tilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter om bord på danskflagede lastskibe.

Den generelle våbentilladelse til rederiet vil indebære, at rederiet kan besidde egne eller vagtvirksomhedens våben mv. om bord på rederiets danske lastskibe med henblik på, at våbnene kan bruges af civile, bevæbnede vagter, når skibet befinder sig i områder, hvor der er risiko for pirateri og væbnede overfald på skibe.

Tilladelsen er generel, idet en videreførelse af den eksisterende ordning med individuelle, konkrete tilladelser som nævnt ovenfor ikke er forenelig med de behov, som rederierne har for meget hurtigt at få udstedt eller ændret en tilladelse. Tilladelsen vil således ikke længere knytte sig til en konkret sejlads, en bestemt vagtvirksomhed, en navngiven vagt eller specifikke våben, som det ellers er tilfældet efter den gældende ordning.

Der kan alene meddeles tilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter om bord på lastskibe, der fører dansk flag. Ved et lastskib forstås et handelsskib, som ikke er et passagerskib. Ved handelsskibe forstås i øvrigt ethvert skib med undtagelse af fiskeskibe og fritidsfartøjer. I praksis vil reglerne om generel våbentilladelse således ikke finde anvendelse på passagerskibe, fiskeskibe eller fritidsfartøjer, som må henvises til at benytte den eksisterende procedure og de gældende regler i våbenloven, hvis de måtte ønske at gøre brug af civile, bevæbnede vagter. Det er endvidere et krav, at der er tale om danske skibe, for at våbenloven finder anvendelse. Lastskibe, der sejler under f.eks. grønlandsk eller færøsk flag,

vil derfor heller ikke være omfattet af reglerne. Spørgsmålet om, hvorvidt lastskibe under grønlandsk eller færøsk flag kan bruge civile, bevæbnede vagter, beror således på de grønlandske henholdsvis færøske regler herom.

Der lægges med lovforslaget ikke op til at ændre den gældende restriktive praksis for så vidt angår tilladelse til ind- og udførsel samt besiddelse og opbevaring af skydevåben i Danmark, herunder det danske territorialfarvand.

5.2. Bemyndigelsesbestemmelse

Der foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse i våbenloven (som § 4 c, stk. 2), der giver justitsministeren hjemmel til administrativt at fastsætte nærmere regler om vilkår og betingelser for de generelle våbentilladelser til rederier, jf. den foreslåede § 4 c, stk. 1. De administrative regler, som vil blive udstedt i forbindelse med gennemførelsen af lovforslaget, vil vedrøre vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser, herunder om ansøgningens form og indhold, krav til våben- og ammunitionstyper og opbevaringen heraf, krav om føring mv. af en våbenbog, vagternes egnethed, rapportering i tilfælde af overfald eller angreb og tilladelsens gyldighedstid.

Baggrunden for, at der lægges op til, at de nærmere regler om vilkår og betingelser for rederiernes generelle våbentilladelser fastsættes administrativt, er, at det på denne måde sikres, at tilladelsesordningen let kan tilpasses udviklingen på området, krav fra industrien mv., frem for hvis kravene fastsættes direkte i en lov.

Justitsministeriet har udarbejdet et udkast til en ny bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe, der er optrykt som bilag 2 til dette lovforslag og som vil skulle træde i kraft samtidig med dette lovforslag, dvs. den 1. juli 2012. For en nærmere gennemgang af bekendtgørelsesudkastet henvises til pkt. 5.2.1 - 5.2.8. nedenfor.

5.2.1. Anvendelsesområde

Der vil med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i den nye bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter mv. blive fastsat en regel om anvendelsesområdet for de generelle våbentilladelser til rederierne efter den foreslåede § 4 c, stk. 1.

Justitsministeriet finder, at der i den nye bekendtgørelse bør fastsættes en regel om, at tilladelsen finder anvendelse i de situationer, hvor der vurderes at være en risiko for pirateri eller væbnede overfald på skibe og derfor er behov for at yde selvforsvar i en eller anden grad. Der henvises i den forbindelse til § 1 i det udkast til bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe, der som nævnt er optrykt som bilag 2 til dette lovforslag.

Det vurderes ikke hensigtsmæssigt i den nye bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter mv. at afgrænse et geografisk søterritorium, hvor tilladelsen er gældende, idet en sådan afgrænsning hurtigt vil kunne vise sig utilstrækkelig, fordi piraterne begynder at operere i andre områder, som ligger uden for det afgrænsede område.

Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til, at piraterne tidligere anvendte relativt små fartøjer, der satte visse begrænsninger på deres aktionsradius, men med øget indtjening og professionalisering har piraterne nu udviklet deres metoder og operationsområde. Nogle piratgrupper gør nu i højere grad brug af større kaprede skibe som moderskibe, hvilket giver mulighed for at operere mere effektivt over langt større afstande, og uden at være begrænset af vejrforhold i samme grad som tidligere. Piraterne har således vist sig i stand til hurtigt at omstille deres virksomhed i lyset af den internationale indsats og hurtigt udnytte nye muligheder, og et nærmere foruddefineret geografisk højrisikoområde i bekendtgørelsen kan derfor som nævnt meget vel hurtigt vise sig utilstrækkeligt.

5.2.2. Ansøgningsproceduren

Herudover vil den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse blive brugt til i den nye bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter mv. at fastsætte en række krav til rederiets ansøgning.

Et rederi, der ønsker en generel tilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter om bord på rederiets danske lastskibe, skal indgive en ansøgning herom til Justitsministeriet, jf. § 3, stk. 1, i udkastet til bekendtgørelse. Det er i den forbindelse ikke et krav, at rederiet har færdigforhandlet en aftale med en bestemt vagtvirksomhed eller bestemte vagter.

Rederiets ansøgning vil ifølge § 3, stk. 2, i udkastet til bekendtgørelse skulle indeholde følgende oplysninger:

- Identifikation af rederiet, herunder hjemsted, kontaktperson og kontaktoplysninger samt angivelse af ISM-ansvarlig.
- Hvis skibets reder og ISM-ansvarlig ikke er den samme, bør begges accept af ansøgningen om generel tilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter foreligge.
- Begrundelse for, hvorfor der er et behov for civile, bevæbnede vagter, og hvorfor industriens retningsgivende præventive tiltag ikke anses for at være tilstrækkelige.
- Oplysning om, at skibene har særligt godkendte sikringsskabe om bord, eller at et sådant vil blive skaffet, inden vagterne går ombord.
- Bekræftelse på, at der findes procedurer og er truffet forholdsregler til forebyggelse af pirateri, og at rederiet er bekendt med IMO's vejledning til redere, operatører og skibsfører om brugen af civile væbnede vagter.
- Oplysning om eventuelle tidligere våbentilladelser, der er meddelt ansøgeren efter den foreslåede § 4 c, stk. 1.

Som det fremgår af det ovenfor anførte, forudsætter indgivelse af en ansøgning, at rederiet har foretaget en risikovurdering, der viser, at foranstaltningerne truffet i overensstemmelse med f.eks. BMP ikke sikrer skibet i fornødent omfang. Formålet med denne risikovurdering er at sikre, at civile, bevæbnede vagter supplerer og ikke erstatter tiltag efter f.eks. BMP, og at bevæbnede vagter ikke benyttes, hvor det er unødvendigt.

En meddelt tilladelse vil endvidere være betinget af en række nærmere vilkår og betingelser, som vil tage udgangspunkt i den nye bekendtgørelse om civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe.

Herudover skal rederierne leve op til de regler der i øvrigt følger af lovgivningen. F.eks. skal en reder, som engagerer vagter til at gøre tjeneste om bord på et af sine skibe, iagttage de regler, der gælder i henhold til almindelig lovgivning for den givne type sejlads, regler om besætning, redningsmidler mv. for så vidt angår arbejds- og opholds-, og sikkerhedsforhold.

Justitsministeriet vil endvidere sende en kopi af den generelle tilladelse, der er meddelt rederiet, til politikredsen, hvor rederiet er etableret, med henblik på bl.a. opkrævning af en afgift, jf. pkt. 5.4. nedenfor.

5.2.3. Våben- og ammunitionstyper

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil der i den nye bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter mv. blive fastsat nærmere regler om, hvilke våbentyper og ammunitionstyper det ikke er tilladt for et rederi med en generel våbentilladelse at tage med om bord og stille til rådighed for vagterne.

De civile vagter om bord på danske lastskibe skal således efter Justitsministeriets opfattelse alene have adgang til at besidde og anvende de typer af våben og ammunition, som må anses for adækvate med henblik på selvforvar i tilfælde af piratangreb, herunder affyring af varselsskud mv.

På den baggrund agter Justitsministeriet i den nye bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe at forbyde rederierne at besidde og anvende følgende håndskydevåben:

- fuldautomatiske skydevåben, herunder fuldautomatiske rifler, maskingeværer og maskinpistoler, samt
- skydevåben med en kaliber på 12,7 mm og derover

Det foreslås endvidere at forbyde følgende ammunitionstyper:

- panserbrydende ammunition samt projektiler hertil og
- brisant- eller brandammunition samt projektiler til disse ammunitionstyper

Baggrunden herfor er, at de pågældende våben- og ammunitionstyper efter Justitsministeriets opfattelse må anses for at være unødvendigt kraftige henset til det pågældende formål. Hertil kommer hensynet til besætningen om bord på skibet og et ønske om ikke at eskalere konflikten i området unødigt.

Der henvises i den forbindelse til § 4 i det udkast til bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter om bord på danske lastskibe, der som nævnt er optrykt som bilag 2 til dette lovforslag.

5.2.4. Opbevaring af våben og ammunition

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil endvidere blive udnyttet til at fastsætte nærmere krav til opbevaring af våben samt dele og ammunition hertil om bord på skibet, og kravene bør efter Justits-

ministeriets opfattelse følge de eksisterende regler herom i våbenbekendtgørelsens § 21, jf. punkt 2.1.2 ovenfor.

Der vil således blive fastsat regler om, at opbevaring af indtil 25 skydevåben eller indtil 10 særligt farlige skydevåben samt dele og ammunition hertil skal ske i et sikringsskab, der er godkendt i mindst EN 1143-1 grade 0 eller et sikringsniveau, der svarer hertil, ligesom sikringskabe med en vægt under 1.000 kg skal være forsvarligt fastboltet til gulv, væg eller lignende, jf. § 5, stk. 2, i udkastet til bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vager mv.

Ved særligt farlige skydevåben forstås ifølge udkastets § 5, stk. 6, følgende våben:

- 1) Pistoler, herunder enkeltskudspistoler, selvladepistoler og revolvere, bortset fra forladevåben.
- 2) Halvautomatiske skydevåben.
- 3) Glatløbende haglgeværer med en pibelængde på mindre end 55 cm.
- 4) Glatløbende haglgeværer, som er omfattet af våbenlovens § 2 a, stk. 2.

Våbnene skal endvidere opbevares i sikringsskab i alle tilfælde, hvor de ikke er i vagternes personlige varetægt, jf. udkastets § 5, stk. 3.

Herudover bør det fremgå af reglerne, at nøgle eller kode til sikringsskabet skal opbevares forsvarligt og på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende, jf. § 5, stk. 4, i udkastet til bekendtgørelse.

Det er i den forbindelse efter Justitsministeriets opfattelse omvendt påkrævet, at såvel skibets øverstkommanderende i form af skibsføreren – og i dennes fravær overstyrmanden – samt vagterne har adgang til sikringsskabet, idet skibsfører og overstyrmand skal have adgang til at deklarerer, herunder fremvise, våbnene ved anløb af visse havne, herunder i farvande uden risiko for pirateri, og hvor vagterne ikke vil være ombord. Endvidere skal vagterne, når de er om bord på skibet, have direkte og uhindret adgang til våbnene. Der henvises i den forbindelse til § 5, stk. 5, i udkastet til bekendtgørelse.

5.2.5. Våbenbog

Rederierne får med den generelle våbentilladelse lov til at besidde mv. et ubegrænset antal våben af de tilladte typer uden angivelse af det enkelte

våben. Justitsministeriet finder derfor, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i den nye bekendtgørelse bør fastsættes krav om, at rederiet skal sikre, at der om bord på skibet føres en våbenbog over våben og ammunition mv.

Dette svarer til, hvad der allerede gælder for erhvervsdrivende, som efter våbenbekendtgørelsens §§ 31 og 32 er meddelt en generel tilladelse til at erhverve og/eller besidde skydevåben mv. med henblik på videresalg, reparation service mv.

Efter våbenbekendtgørelsens § 33 skal de erhvervsdrivende således føre en våbenbog, der er godkendt af politiet. I våbenbogen skal gøres optegnelser over samtlige køb og salg af skydevåben samt over samtlige skydevåben, der er indleveret til reparation, opbevaring eller taget i kommission mv. Optegnelserne skal foretages på en sådan måde, at de kan danne grundlag for identifikation af den erhvervsdrivendes leverandører, erhververe og de, der indgår aftale om reparation mv. Der skal i den forbindelse registreres oplysninger om det enkelte våbens type, mærke, model, kaliber og fabriksnummer eller identifikationsnummer. Våbenbøgerne opbevares af den erhvervsdrivende, og ved ophør af den pågældendes erhvervsvirksomhed overdrages våbenbøgerne til politiet. Oplysningerne i våbenbøgerne skal efter politiets nærmere bestemmelse løbende indberettes til politiet, jf. våbenbekendtgørelsens § 33, stk. 5, og politiet har til enhver tid adgang til at kontrollere både våbenlagre og våbenbøger, jf. bekendtgørelsens § 33, stk. 2. Indberettede oplysninger optages ikke i Politiets Våbenregister.

På den baggrund vil Justitsministeriet i den nye bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter mv. medtage en regel om, at rederiet, når der er våben mv. om bord med henblik på udøvelse af bevæbnet vagtvirksomhed, skal foretage sådanne optegnelser i en våbenbog, at der til enhver given tid på ethvert skib kan ske identifikation af følgende:

- hvilken skibsfører og overstyrmand samt hvilke vagter har adgang til skydevåbnene mv. om bord på skibet, herunder personens fulde navn, nationalitet og et éntydigt identifikationsnummer i form af personnummer eller lignende,
- hvilke skydevåben der findes om bord på skibet, herunder type, mærke, model, kaliber og fabriksnummer eller identifikationsnummer,

- hvilken ammunition der findes om bord på skibet, herunder mængde og type,
- hvilke våbendele der findes om bord på skibet, herunder evt. fabriktionsnummer eller serienummer, og
- hvilken sejlads eller transit, herunder hvorfra og til, skibet er i færd med at gennemføre.

Der henvises i den forbindelse til § 6, stk. 1 og 2, i det udkast til bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter mv., der som nævnt er optrykt som bilag 2 til dette lovforslag.

Endvidere vil det fremgå af bekendtgørelsen, at våbenbogen kan føres i fysisk eller elektronisk form, jf. udkastets § 6, stk. 3. Det vil herefter f.eks. være muligt for det enkelte skib at notere de pågældende oplysninger i en våbenbog om bord på skibet – evt. også til eget brug i forhold til lovgivningen i bestemte kyst- og havnestater – og samtidig videregive oplysningerne til rederiet med henblik på, at rederiet kan føre våbenbogen i overensstemmelse med den nye bekendtgørelse. Alternativt kan f.eks. skibsføreren indtaste oplysningerne direkte i et elektronisk system eller dokument, hvortil rederiet også har adgang.

Der vil desuden i bekendtgørelsen blive fastsat regler om, at våbenbogen opbevares af rederiet. Ved ophør af virksomheden, eller når den generelle tilladelse ophører uden fornyelse, skal våbenbøgerne overdrages til politiet i den kreds, hvor rederiet har hjemsted, jf. § 6, stk. 4, i udkastet til bekendtgørelse.

Våbenbogen kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kontrolleres af politiet, og den skal på anmodning stilles til rådighed for Justitsministeriet eller politiet, jf. pkt. 5.3 nedenfor og § 6, stk. 5 og 6, i udkastet til bekendtgørelse.

5.2.6. Vagternes egnethed

Mange vagtvirksomheder tilbyder bevæbnet vagtvirksomhed på danske skibe i det nuværende såkaldte højrisikoområde. Med henblik på at sikre, at rederierne benytter sig af vagtvirksomheder og vagter, der har den fornødne ekspertise til at udøve denne form for virksomhed, finder Justitsministeriet endvidere, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i den nye bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter mv. bør fastsættes en række krav til rederiet. Disse krav skal sikre, at rede-

riet, inden der indgås konkrete aftaler om beskyttelse på bestemte sejlads-
ser, foretager en detaljeret vurdering af vagtvirksomheden og vagternes
egnethed set i lyset af opgaven med at udøve bevæbnet vagtvirksomhed
om bord på et skib i et farvand, hvor der er risiko for piratangreb.

For det tilfælde, at rederiet ikke selv ønsker at foretage vurderingen af de
enkelte vagters egnethed, men i stedet vil overlade dette til vagtvirksom-
heden, bør rederiet i så fald i forbindelse med udvælgelsen af vagtvirk-
somheden sikre sig, at vagtvirksomheden har ordentlige procedurer herfor.

Justitsministeriet agter på den baggrund at medtage en regel i
bekendtgørelsen om, at rederiet skal godkende vagternes egnethed eller
sikre, at vagtvirksomheden kan dokumentere at have procedurer for
godkendelse af vagternes egnethed.

En vagts egnethed vil i den forbindelse som minimum forudsætte, at det
sikres, at:

- 1) vagten kan identificere sig og dokumentere at være fyldt 20 år,
- 2) vagten fremviser en straffeattest, der er dateret inden for tre
måneder,
- 3) det ikke af straffeattesten fremgår, at den pågældende er dømt for
en overtrædelse, som gør vedkommende uegnet til at besidde og
anvende våben, og at dette kontrolleres mindst en gang om året ved
fremvisning af ny straffeattest,
- 4) vagten dokumenterer relevant våbenerfaring, og
- 5) vagtens personlige forhold i øvrigt ikke gør det betænkeligt at
godkende vagten.

Der henvises i den forbindelse til § 7 i udkastet til bekendtgørelse om
civile, bevæbnede vagter mv.

For så vidt angår alderskravet til vagten bemærkes, at dette f.eks. vil kunne
dokumenteres ved fremvisning af pas eller andet billede- og identi-
fikationsdokument. Vagten skal være fyldt 20 år for at kunne agere som
bevæbnet vagt om bord på danske lastskibe. Dette krav er begrundet i, at
en person efter de gældende regler i våbencirkulæret skal være fyldt 20 år
for at opnå tilladelse til at besidde og anvende særligt farlige skydevåben,
herunder pistoler og halvautomatiske rifler. Hertil kommer, at en 18-årig
ikke vurderes at have haft mulighed for at kunne opnå den fornødne
våbenerfaring.

Med kravet om fremvisning af en straffeattest, der er dateret inden for tre måneder, sikres det, at det er et nyt og aktuelt billede af vagtens vandel. Det er i den forbindelse endvidere ifølge bekendtgørelsesudkastets § 7 et krav, at vagten mindst en gang årligt fremviser en ny straffeattest, så det løbende kan kontrolleres, om vedkommende er blevet dømt for forhold, der gør vedkommende uegnet som bevæbnet vagt.

Det bemærkes, at spørgsmålet om, hvorvidt eventuelle forhold på straffeattesten gør en potentiel civil vagt uegnet til opgaven, vil bero på en konkret vurdering, som det fremover bliver overladt til rederiet eller vagtvirksomheden at foretage.

Hvis en person er dømt for mord, brandstiftelse, voldtægt, seksuelt misbrug, organiseret kriminalitet, bestikkelse, korrupsion, tortur, kidnapning, narkotikahandel eller menneskehandel, bør hverken et rederi eller en vagtvirksomhed imidlertid nå frem til, at den pågældende er egnet til at agere bevæbnet vagt.

Er den pågældende dømt for have overtrådt våbenloven eller for vold, bør karakteren af og omstændighederne i den enkelte sag efter Justitsministeriets opfattelse være afgørende. F.eks. bør en våbenlovsovertrædelse, hvor vedkommende har båret en pistol uden ammunition på et offentligt sted som altovervejende hovedregel føre til, at den pågældende ikke anses for egnet til at agere bevæbnet vagt. Omvendt bør en våbenlovsovertrædelse, hvor den pågældende f.eks. har en glemt kniv fra fisketuren i bilen og taget den med til bageren næste morgen, efter Justitsministeriets opfattelse ikke i sig selv føre til, at rederiet eller vagtvirksomheden anser den pågældende for uegnet som bevæbnet vagt.

En voldsdom, som alene har karakter af mindre alvorlig vold af slagsmåls-lignende karakter (f.eks. værtshusvold), og som alene har haft ringe strafværdighed, f.eks. i form af en bøde, bør efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke umiddelbart føre til, at rederiet eller vagtvirksomheden alene af denne grund når frem til, at den pågældende potentielle vagt er uegnet til at kunne fungere som bevæbnet vagt om bord på rederiets skibe.

For så vidt angår kravet om våbenfaring vil det f.eks. kunne godtgøres ved, at vagten dokumenterer mindst to års politimæssig eller militærmæssig baggrund.

Kravet om, at vagtens personlige forhold i øvrigt ikke må gøre det betænkeligt, at vedkommende godkendes, har til formål at sikre, at enten rederiet eller vagtvirksomheden foretager en helhedsvurdering af den potentielle vagt. Uagtet at vagten opfylder de foranstående tre krav, bør vedkommende således ikke anses for egnet, hvis rederiet eller vagtvirksomheden har kendskab til andre forhold, der gør den pågældende uegnet til at besidde og anvende våben og i den forbindelse udøve hvervet som bevæbnet vagt. Det kan f.eks. være, at den pågældende tilkendegiver en misforstået indstilling til den opgave, der skal løses, som f.eks., at vedkommende blot skal af sted ”for at udrydde pirater”. Det vil også kunne være tilfældet, hvis den pågældende helbredsmæssigt og mentalt ikke vurderes at kunne klare opgaven som bevæbnet vagt.

Rederierne opfordres i øvrigt til at følge IMO’s vejledning til redere, operatører og skibsførere om brugen af civile, bevæbnede vagter i højrisikoområdet og industriens retningslinjer for sejlads med bevæbnede vagter, jf. pkt. 4.2 ovenfor.

5.2.7. Afrapportering ved angreb mv.

Herudover vil der i den nye bekendtgørelse blive fastsat regler om afrapportering, hvis et skib har været udsat for et piratangreb eller væbnet overfald, og der fra skibets side har været taget magtmidler i brug i form af skydevåben. Brugen af passive sikkerhedsforanstaltninger, f.eks. vandforanstaltninger som anbefalet i BMP, er ikke omfattet af pligten til afrapportering.

Hændelsen skal i givet fald skriftligt rapporteres til Justitsministeriet inden 72 timer. Rapporten skal beskrive hændelsen, angive de involverede og brugen af magtmidler, herunder f.eks. hvilke skydevåben der har været brugt. Rapporten skal ledsages af en kopi eller et udtræk af oplysningerne i rederiets våbenbog for så vidt angår det pågældende skib på det pågældende tidspunkt. Hvis forholdene tillader det, bør situationen endvidere så længe, som det er muligt, dokumenteres ved hjælp af lyd- og billedoptagelser, jf. § 8, stk. 1-2 og stk. 4, i udkastet til bekendtgørelse.

Hvis der er grund til at tro, at brugen af magtmidler har medført personskade eller død, skal der straks gives meddelelse herom til politiet i den kreds, hvor rederiet er etableret, jf. udkastets § 8, stk. 3.

Forpligtelsen til at rapportere påhviler rederiet, som ejer eller er ansvarlig for det angrebne skib, men muligheden for at opfylde forpligtelsen hænger selvfølgelig nært sammen med, i hvilket omfang skibsføreren har orienteret rederiet herom.

Formålet med afrapporteringen er for det første at orientere Justitsministeriet om brugen af skydevåben om bord på et dansk lastskib og for det andet at underbygge en eventuel efterfølgende politiefterforskning, f.eks. ved mistanke om uretmæssig magtanvendelse. Herudover kan kravet også medvirke til at sikre, at rederierne i forbindelse med valg af vagtvirksomhed og vagter foretager den fornødne kvalitetsvurdering.

5.2.8. Tidsmæssig gyldighed

Der vil desuden i den nye bekendtgørelse blive fastsat nærmere regler om den tidsmæssige gyldighed for de generelle tilladelser, som Justitsministeriet måtte meddele rederierne efter den foreslåede § 4 c, stk. 1.

Set i lyset af den meget foranderlige situation, der kendetegner området, finder Justitsministeriet, at gyldighedstiden i første omgang bør fastsættes til en kortere tidsperiode, f.eks. 1 år, jf. § 9 i udkastet til bekendtgørelse. Hvis det på et senere tidspunkt viser sig, at gyldighedstiden bør være enten længere eller kortere, vil Justitsministeriet ændre bekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.

Reglen i bekendtgørelsesudkastets § 9 indebærer, at tilladelsen vil bortfalde automatisk 1 år efter, den er meddelt, og rederiet vil herefter på ny skulle ansøge Justitsministeriet om en generel tilladelse. Rederierne skal i den forbindelse sørge for at søge i så god tid, at den nye ansøgning om tilladelse kan færdigbehandles, inden den gamle tilladelse udløber, så der ikke opstår en periode, hvor rederiet ønsker at gøre brug af civile, bevæbnede vagter, men hvor rederiet ikke har tilladelse hertil.

5.3. Hjemmel til kontrol af våbenbøger

Rederierne får med den generelle tilladelse lov til at besidde mv. et ubegrænset antal våben af den tilladte type uden angivelse af det enkelte våben med henblik på brug af civile, bevæbnede vagter.

Der bør derfor som nævnt ovenfor stilles krav om, at rederiet skal føre en våbenbog, og efter Justitsministeriets opfattelse bør der endvidere stilles krav om, at Justitsministeriet – og efter bemyndigelse – politiet har adgang til at kontrollere våbenbøgerne hos rederierne, f.eks. for at kontrollere, at rederiet fører våbenbogen korrekt, og at der ikke fremgår våben, som ikke er omfattet af tilladelsen. Herudover bør der stilles krav om, at våbenbogen på anmodning skal stilles til rådighed for Justitsministeriet eller politiet.

Lovforslaget indeholder på den baggrund et forslag om, at der i våbenlovens § 3, stk. 3, indsættes et nyt nummer (nr. 3), hvorefter justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til kontrol af våbenbøger hos rederierne.

Justitsministeriet vil under henvisning til denne bestemmelse i den nye bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter mv. jf. pkt. 5.2 ovenfor, fastslå, at politiet, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til at kontrollere rederiernes våbenbøger. Endvidere vil der i bekendtgørelsen blive medtaget en regel om, at våbenbogen på anmodning skal stilles til rådighed for Justitsministeriet eller politiet.

Der henvises i den forbindelse til § 6, stk. 5 og 6, i udkastet til bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter, der som nævnt er optrykt som bilag 2 til dette lovforslag.

5.4. Afgift

Det foreslås endelig, at der i våbenlovens § 6 b, stk. 1, indsættes et stk. 7, hvorefter der kan opkræves en afgift på 5.000 kr. for meddelelse af en generel tilladelse til et rederi efter våbenlovens § 4 c, stk. 1.

En kopi af Justitsministeriets generelle tilladelse sendes til den politikreds, hvor rederiet har hjemsted, med henblik på, at politiet forestår opkrævningen af afgiften. Baggrunden herfor er, at politiet allerede forestår opkrævningen af de øvrige afgifter efter våbenloven.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget indebærer ingen økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige. Forslaget vil samtidig indebære en administrativ lettelse.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Ingen af betydning.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Datatilsynet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, 3F, Advokatrådet, Amnesty International, Bilfærgernes Rederiforening, CO10, CO-Søfart, Danmarks Rederiforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Fængselsforbund, Retspolitisk Forening, Det Kriminalpræventive Råd, Dansk Industri, Fag og Arbejde, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Kriminalforsorgen, HORESTA, Institut for Menneskerettigheder, Kriminalforsorgsforeningen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Maskinmestrenes Forening, Offentligt Ansattes Organisationer, Rederiforeningen af 2010, Retssikkerhedsfonden, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, SikkerhedsBranchen, Søfartens Arbejds miljøråd, Søfartens Ledere og Sømændenes Forbund.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/	Negative konsekvenser/
--	------------------------	------------------------

	mindre udgifter	merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen af betydning.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget vil indebære en administrativ lettelse.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen af betydning.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen af betydning.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (våbenlovens § 3, stk. 3, nr. 3)

Den foreslåede ændring af våbenlovens § 3, stk. 3, indebærer, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til at kontrollere rederiernes våbenbøger.

Under henvisning til denne bestemmelse vil den nye bekendtgørelse om civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe, der vil blive udstedt med samme ikrafttrædelsestidspunkt, som der lægges op til for lovforslaget, indeholde en regel, hvoraf det fremgår, at politiet, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til at kontrollere rederiernes våbenbøger. Endvidere vil der i bekendtgørelsen blive medtaget en regel om, at våbenbogen på anmodning skal stilles til rådighed for Justitsministeriet eller politiet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (våbenlovens § 4 c)

Den foreslåede bestemmelse (§ 4 c, stk. 1) indebærer, at justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan meddele rederier generel tilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter om bord på danskflagede lastskibe.

Den generelle våbentilladelse til rederiet vil indebære, at rederiet kan besidde egne eller vagtvirksomhedens våben mv. om bord på rederiets danske lastskibe med henblik på, at våbnene kan bruges af civile, bevæbnede vagter, når skibet befinder sig i områder, hvor der er risiko for pirateri og væbnede overfald på skibe. Tilladelsen er generel og knytter sig således ikke til et enkelt skydevåben, som det ellers er tilfældet efter den gældende ordning. Herudover er tilladelsen heller ikke knyttet op på en bestemt vagtvirksomhed, en navngiven vagt eller en konkret sejlads.

Der kan alene meddeles tilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter om bord på lastskibe, der fører dansk flag. Ved et lastskib forstås et handelsskib, som ikke er et passagerskib. Ved handelsskibe forstås i øvrigt ethvert skib med undtagelse af fiskeskibe og fritidsfartøjer. I praksis vil reglerne om generel våbentilladelse således ikke finde anvendelse på passagerskibe, fiskeskibe eller fritidsfartøjer, som må henvises til at benytte den eksisterende procedure og de gældende regler i våbenloven, hvis de måtte ønske at gøre brug af civile, bevæbnede vagter. Det er endvidere et krav, at der er tale om danske skibe, for at våbenloven finder anvendelse. Lastskibe, der sejler under f.eks. grønlandsk eller færøsk flag, vil derfor heller ikke være omfattet af reglerne. Spørgsmålet om, hvorvidt lastskibe under grønlandsk eller færøsk flag kan bruge civile, bevæbnede vagter, beror således på de grønlandske henholdsvis færøske regler herom.

Justitsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse (§ 4 c, stk. 2) administrativt fastsætte regler om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af de generelle våbentilladelser, herunder om ansøgningens form og indhold, krav til våben- og ammunitionstyper og opbevaringen heraf, krav om føring mv. af en våbenbog, vagternes egnethed, rapportering i tilfælde af overfald eller angreb og tilladelsens gyldighedstid.

Bemyndigelsen påtænkes anvendt til at udstede en ny bekendtgørelse om civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe, som i udkast er optrykt som bilag 2 til dette lovforslag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.1 og 5.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 og 4 (våbenlovens § 6 b)

Med de foreslåede ændringer indsættes et nyt stk. 7 i våbenlovens § 6 b, hvorefter der kan opkræves en afgift på 5.000 kr. for udstedelse af en generel våbentilladelse til et rederi, jf. den foreslåede § 4 c, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger lovens ikrafttrædelsestidspunkt til den 1. juli 2012.

Rederierne opfordres til i god tid inden ikrafttrædelsestidspunktet at indsende ansøgning om generel våbentilladelse, så tilladelserne kan være udstedt pr. 1. juli 2012.

Justitsministeriet vil fortsætte med at behandle ansøgninger fra rederierne efter den nuværende tilladelsesordning, indtil rederierne måtte have opnået en generel tilladelse i medfør af våbenlovens § 4 c, stk. 1. Herudover vil tilladelser meddelt efter den nuværende ordning bevare deres gyldighed, indtil de udløber, selv om rederiet i mellemtiden måtte få udstedt en generel våbentilladelse.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 22. juni 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 538 af 26. maj 2010 og § 1 i lov nr. 413 af 9. maj 2011 foretages følgende ændringer:

§ 3. (Udelades)

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til kontrol af:

- 1) Våbensamlinger,
- 2) våbenlagre og våbenbøger hos våbenhandlere,
- 3) krudtoplaget hos personer, der har tilladelse til genopladning af ammunition eller til køb af sortkrudt, fænghætter mv.,
- 4) lokaler, hvor de i lovens § 9, stk. 2, nævnte skytteforeninger opbevarer våben.

Stk. 4 (Udelades)

Stk. 5 (Udelades)

Stk. 6 (Udelades)

1. I § 3, *stk. 3*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) våbenbøger hos rederier,«

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

2. Efter § 4 b indsættes:

»§ 4 c. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan meddele rederier generel tilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter om bord på lastskibe, der fører dansk flag.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om vilkår og betingelser for udstedelse og anvendelse af tilladelser efter stk. 1, herunder om ansøgningens form og indhold, krav til våben- og ammunitionstyper og opbevaringen heraf, krav om føring mv. af en våbenbog, vagternes egnethed, rapportering i tilfælde af overfald eller angreb og tilladelsens gyldighedstid.«

§ 6 b. For indgivelse af ansøgning om tilladelse efter denne lov betales 840 kr. For følgende tilladelser betales dog ikke:

- 1) Tilladelser til ammunition,
- 2) tilladelser til piber, låsestole, aftagelige magasiner og baskyler,
- 3) tilladelser til lyddæmpere og optisk elektroniske sigtemidler med lysstråle eller med elektronisk lysforstærknings- eller infrarødt udstyr,
- 4) ind- og udførselstilladelser,
- 5) tilladelser til genopladning,
- 6) tilladelser vedrørende de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1,
- 7) tilladelser til blankvåben,
- 8) tilladelser til handlende,
- 9) tilladelser til signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben,
- 10) tilladelser til tilskudsberettigede museer i henhold til museumsloven.

Stk. 2. Afgiften nedsættes til det halve, hvis ansøgeren i forvejen har en våbentilladelse, for hvilken der er betalt fuld afgift.

Stk. 3.(Udelades)

3. I § 6 b, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »840 kr.«: », jf. dog stk. 7.«.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. (Udelades)

Stk. 6. Er en tilladelse beskadiget eller bortkommet, kan der udstedes tilladelse med samme gyldighed som den oprindelige tilladelse mod betaling af 200 kr.

4. I § 6 b indsættes som stk. 7:

»*Stk. 7.* For meddelelse af tilladelse efter denne lovs § 4 c, stk. 1, betales 5.000 kr.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Udkast
til
bekendtgørelse om brug af civile, bevæbnede vagter
på danske lastskibe

I medfør af § 3, stk. 2, § 4 c, stk. 2, og § 10, stk. 3, i lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 22. juni 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 538 af 26. maj 2010 og § 1 i lov nr. 413 af 9. maj 2011 fastsættes følgende:

Anvendelsesområde mv.

§ 1. Justitsministeren kan efter ansøgning meddele rederier generel tilladelse til at benytte civile, bevæbnede vagter om bord på lastskibe, der fører dansk flag, med henblik på selvforsvar.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 finder anvendelse i områder, hvor der er risiko for piratangreb eller væbnede overfald på skibe.

§ 2. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på passagerskibe, fiskeskibe og fritidsfartøjer.

Ansøgning om tilladelse

§ 3. Ansøgning om tilladelse efter § 1, stk. 1, indgives til Justitsministeriet.

Stk. 2. Ansøgning efter stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Identifikation af rederiet, herunder hjemsted, kontaktperson og kontaktoplysninger samt angivelse af ISM-ansvarlig.
- 2) Hvis skibets reder og ISM-ansvarlig ikke er den samme, bør begge accept af ansøgningen om brug af civile bevæbnende vagter foreligge.
- 3) Tidligere våbentilladelser, der er meddelt ansøgeren.
- 4) Oplysning om, at skibene har særligt godkendte sikringskabe om bord, eller at et sådant vil blive skaffet, inden vagterne går ombord.
- 5) Bekræftelse på, at der findes procedurer og er truffet forholdsregler til forebyggelse af pirateri, og at rederiet er bekendt med IMO's vejledning til redere, operatører og skibsfører om brugen af civile væbnede vagter.

- 6) Begrundelse for, hvorfor der er et behov for civile, bevæbnede vagter om bord på rederiets skibe, og hvorfor industriens retningsgivende præventive tiltag ikke anses for at være tilstrækkelige.

Våben- og ammunitionstyper

§ 4. En tilladelse efter § 1, stk. 1, omfatter ikke følgende håndskydevåben:

- 1) fuldautomatiske skydevåben, herunder fuldautomatiske rifler, maskingeværer og maskinpistoler,
- 2) skydevåben med en kaliber på 12,7 mm og derover

Stk. 2. En tilladelse efter § 1, stk. 1, omfatter ikke følgende ammunitionstyper:

- 1) panserbrydende ammunition samt projektiler hertil og
- 2) brisant- eller brandammunition samt projektiler hertil.

Opbevaring

§ 5. Om bord på et dansk lastskib skal våben samt ammunition og dele til brug for bevæbnet vagtvirksomhed opbevares forsvarligt og på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende.

Stk. 2. Opbevaring af indtil 25 skydevåben, der er nævnt i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, eller indtil 10 særligt farlige skydevåben, jf. stk. 6, samt ammunition og dele hertil skal ske i et sikringsskab, der er godkendt i mindst EN 1143-1 grade 0 eller et sikringsniveau, der svarer hertil. Sikringsskabe med en vægt under 1.000 kg skal være forsvarligt fastboltet til gulv, væg eller lignende.

Stk. 3. Våbnene skal opbevares i sikringsskab i alle tilfælde, hvor de ikke er i vagternes personlige varetægt.

Stk. 4. Nøgler eller kode til sikringsskab skal opbevares forsvarligt og på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende.

Stk. 5. Skibsføreren, overstyrmanden og de ombordværende vagter skal som de eneste have adgang til sikringsskabet.

Stk. 6. Ved særligt farlige skydevåben forstås følgende våben:

- 1) Pistoler, herunder enkeltskudspistoler, selvladepistoler og revolvere, bortset fra forladevåben.
- 2) Halvautomatiske skydevåben.
- 3) Glatløbede haglgeværer med en pibelængde på mindre end 55 cm.
- 4) Glatløbede haglgeværer, som er omfattet af våbenlovens § 2 a, stk. 2.

Våbenbog

§ 6. Et rederi, der er meddelt en tilladelse efter § 1, stk. 1, har pligt til at føre en våbenbog, når der er skydevåben mv. om bord, der skal bruges af civile, bevæbnede vagter.

Stk. 2. Rederiet skal foretage sådanne optegnelser i våbenbogen, at der til enhver given tid på ethvert skib kan ske identifikation af følgende:

- 1) hvilken skibsfører og overstyrmand samt hvilke vagter har adgang til skydevåbnene mv. om bord på skibet, herunder personens fulde navn, nationalitet og et éntydigt identifikationsnummer i form af personnummer eller lignende,
- 2) hvilke skydevåben der findes om bord på skibet, herunder type, mærke, model, kaliber og fabrikationsnummer eller identifikationsnummer,
- 3) hvilken ammunition der findes om bord på skibet, herunder mængde og type,
- 4) hvilke våbendele der findes om bord på skibet, herunder evt. fabrikationsnummer eller serienummer, og
- 5) hvilken sejlads eller transit, herunder hvorfra og til, skibet er i færd med at gennemføre.

Stk. 3. Våbenbogen kan føres fysisk eller elektronisk.

Stk. 4. Våbenbogen opbevares af rederiet. Ved ophør af virksomheden, eller når tilladelse efter denne bekendtgørelses § 1, stk. 1, ophører uden fornyelse, skal våbenbøgerne overdrages til politiet, i den kreds, hvor rederiet havde hjemsted.

Stk. 5. Våbenbogen skal efter anmodning omgående stilles til rådighed for Justitsministeriet eller politiet.

Stk. 6. Politiet har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til kontrol efter våbenlovens § 3, stk. 3, nr. 3.

Vagternes egnethed

§ 7. Rederiet godkender vagternes egnethed eller sikrer, at vagtvirksomheden kan dokumentere at have procedurer for godkendelse af vagternes egnethed. En vagts egnethed vil som minimum forudsætte, at det sikres, at:

- 1) Vagten kan identificere sig og dokumentere at være fyldt 20 år.
- 2) Vagten fremviser en straffeattest, der er dateret inden for tre måneder.
- 3) Det ikke af straffeattesten fremgår, at den pågældende er dømt for en overtrædelse, som gør vedkommende uegnet til at besidde og

anvende våben, og at dette kontrolleres mindst en gang om året ved fremvisning af ny straffeattest.

- 4) Vagten dokumenterer relevant våbenerfaring.
- 5) Vagtens personlige forhold i øvrigt ikke gør det betænkeligt at godkende vagten.

Afrapportering ved angreb mv.

§ 8. Har et dansk lastskib, hvis ansvarlige rederi har tilladelse efter § 1, stk. 1, været udsat for et angreb, og har der fra skibets side været taget magtmidler i brug, skal hændelsen skriftligt rapporteres til Justitsministeriet inden 72 timer.

Stk. 2. Rapporten efter stk. 1 skal beskrive hændelsen, angive de involverede og brugen af magtmidler, herunder f.eks. hvilke skydevåben der har været brugt. Rapporten skal ledsages af en kopi eller et udtræk af oplysningerne i rederiets våbenbog for så vidt angår det pågældende skib på det pågældende tidspunkt.

Stk. 3. Hvis der er grund til at tro, at brugen af magtmidler har medført personskade eller død, skal der straks gives meddelelse herom til politiet i den kreds, hvor rederiet er etableret.

Stk. 4. Hvis forholdene tillader det, bør situationen endvidere så længe, som det er muligt, dokumenteres ved hjælp af lyd- og billedoptagelser.

Gyldighedstid

§ 9. Tilladelse efter § 1, stk. 1, udstedes med en gyldighedstid på 1 år.

Straf og ikrafttræden mv.

§ 10. For at sikre overholdelse af våbenloven og denne bekendtgørelse kan der fastsættes yderligere vilkår for en tilladelse efter § 1, stk. 1.

§ 11. Med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder § 1, stk. 2, § 4, § 5, stk. 1-5, § 6, stk. 1, 2, 4 og 5, § 7 og § 8, stk. 1-3.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der overtræder vilkår, som er fastsat i medfør af bekendtgørelsen.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 12. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2012.

Justitsministeriet, den

Morten Bødskov

/ Cristina A. Gulisano